

5
на грабещата гавриха неговия зръга
ри писателите; знам те и мажеш
моя много светли зъби, които
моя мой много обичаме.

Умира сърцето, но спомена за
Смирненски, все още живее в моите
душа и в душите на всички про-
сти хора.

Обичаме сърцето сърцето, обичаме
душата и ни се радваме.

И пакъ ниша между редове изхвта
те сърцето е пред мен с своя
Блаба усмивка, на всеки му ще
пакъ нещо, на всеки му ще по-
моще.

Ред години след смъртта на сърцето
Смирненски се удаваха възпомена-
телни митове и гетивуваха все-
ри за живота му и като те ми
нещо не превизгеше да бъде на
тези възпоменателни богери и
да гуря нещо за него и мои оживя-
ване в моя взор.

не се унеса от него и много
значущи прогресивни писатели и
поести имат своя закана от
Смирненски.